

Udvalget tager ikke bestemt Parti, men det tror, at Sagen er vigtig nok til at henvises. — Dermed tror jeg at have omtalt de Indstillinger, som vedrøre dette Afsnit, men jeg skal dog omtale et Andragende, om hvilket der ikke er gjort Indstilling. Det er Andragendet Nr. 101 fra Dragere og Stationskarle paa Kjøbenhavns Banegaard, som klage over, at de ere for lavt lønede. Udvalget er enigt i, at deres Stilling ingenlunde er god, men det er jo ogsaa bekendt, at Jernbanebudgettet ikke er optaget paa Finantsloven, og at Lønningerne fastsættes administrativt. Man haaber imidlertid, at der maa ske Forandring i begge Retninger, og i saa Fald er det Udvalgets Mening, at ogsaa de paagjældende Klagere have Grund til at faae deres Lønningsvilkaar tagne under Overveielse. — Endstjøndt det maasse ikke strengt taget vedrører Indenrigsministeriet, antager jeg ikke Formanden vil gjøre nogen Indvending imod, at jeg med det Samme

Formanden (Berg): Jo, hvis den Sag, hvortil den ærede Ordfører sigter, lige saa godt kan fremdrages under et senere Afsnit, vil jeg sætte Pris paa, at det venter, da den høitærede Indenrigsminister snarest muligt skal være i Landstinget.

Ordføreren (L. H. Nielsen): Det kan ligesaa godt opsættes til senere; altsaa er jeg færdig.

Indenrigsministeren (Fin sen): Jeg skal med Hensyn til de fire Indstillinger, som angaa Indenrigsministeriet, og som de ærede Ordfører nu har gennemgaaet, tillade mig at gjøre nogle korte Bemærkninger. Den første Indstilling er Andragendet fra Redaktøren af „Husmandsbladet“ J. Dehlerich af Ordrup om Understøttelse til Udgivelse af dette Blad. Jeg skal i saa Henseende meddele, at denne Andrager har af Indenrigsministeriet faaet Understøttelse til at rejse omkring og holde Foredrag for at vække Interesse for Frøavl og daane en Frøavlsforening. Ministeriet ønsker selvfølgelig at støtte ethvert Foretagende, som kan være til Gavn for vor fattige Husmandsklasse og har samme Sympathi for denne fattige Klasse af Medborgere, som den ærede Ordfører udtalte; men Spørgsmaalet er her, om det er den rette Vej at gaa for at yde den en Understøttelse at understøtte dette Blad. Det har jeg næret Tvivl om og derfor er Andragendet blevet aflaaet, da det kom til mig. Men jeg skal selvfølgelig tage det op til fornyet Overveielse, naar det henvises til mig

af det ærede Thing. — Den næste Indstilling er om Andragendet fra Bestyrrelsen for Aktieselskabet for Stilling Holdeplads om Anlæg af et Sidespor. Jeg skal med Hensyn til dette oplyse, at et tilsvarende Andragende er indkommet til Indenrigsministeriet og er sendt til Erklærings Afgivelse af Direktøren for de jyst-hjnske Statsbaner. Saa snart hans Erklæring kommer, og det deraf fremgaar, hvad den ærede Ordfører var overbevist om, at der er tilstrækkelig Grund til at foretage denne Udvidelse af Linten, skal Sagen blive afgjort og forhaabentlig i Overensstemmelse med den ærede Ordførers Ønske. — Det tredie Andragende, der foreslaas henvist til mig, er Andragende fra Enken Mariane Christensen af Bur om Erstatning i Anledning af Hedebrand, formentlig foraarjaget ved Lokomotiver. Disse Ildbebrænde, der fandt Sted den 20de April 1883 og 16de Mai 1883, have beskadiget omtrent 14 Tønder Land. Skaden er anslaaet af Baneingeniøren til 2 Kr. pr. Tønde Land, thi det er meget daarlig Hedejord, og den hele Skade vil altsaa være 28 Kr. Jeg anfører det ikke som en Grund til at nægte Sagen, thi Andragerinden fortjener naturligvis lige saa fuldt Erstatning, hvis Beløbet er ubetydeligt, som hvis det beløber sig til noget Betydeligt; men ved Siden af de Vidnesforklaringer, som den ærede Ordfører oplyste og hentydede til, hvor fire Vidner have erklæret, at efter deres Formening kan der ikke tænkes nogen anden Grund til Ildbebrænden, end at den er foranlediget ved Lokomotivet — ved Siden deraf staar det Vidnesbyrd, det Bevis, som har været afgjørende for Ministeriet, at der nemlig umiddelbart efter disse to Ildbebrænde er foretaget en nøiagtig Undersøgelse af de paagjældende Lokomotiver, og derved er det befundet, at baade Afstakserne og Gniftkængerne have været fuldstændig i Orden. Det er altsaa den Overbevisning man er kommen til fra de Sagkyndiges Side, at Ildløsen ikke kan være foranlediget fra Banens Side. — Hvad det fjerde og sidste Andragende angaar, skal jeg bemærke, at jeg har modtaget et lignende Andragende og at Andragendet vil blive sendt til Limfjordskommissionens Erklæring, navnlig for at faae Erklæringer og Oplysninger fra Formanden for Limfjordskommissionen med Hensyn til en Del af de — jeg skal indrømme det — tilsyneladende Mangler, som den ærede Ordfører mente, at der var ved dette Arbejde. Sagen skal altsaa blive taget under yderligere Overveielse. — Maa jeg nævne endnu en Sag, hvor jeg ganske vist ikke er omtalt. Det er Andragendet under Betænkningens Nr. 74 fra et Udvalg af Delegerede fra Syge-